

Riikliku ravikindlustuse finantspositsioon on lähiaastatel piisavalt tugev. Möödunud aastate sotsiaalmaksu ravikindlustuse osast laekunud raha, mida ei ole samal aastal kasutusele võetud (ehk jaotamata tulem), moodustab hetkel 114 miljonit eurot. See on planeeritud puhver kulutuste katmiseks neil eelarveaastatel, mil kindlustushüvitiste tagamine eeldab prognoositust enam. Jaotamata tulem on piisav, et katta tulude ja kulude võimalikke iga-aastaseid kõikumisi.

Kokku on haigekassal varusid koos riskireservi ja reservkapitaliga ligi 200 miljonit eurot.

Samas on teada, et ravikindlustuse pikaajalise jätkusuutlikkuse prognoosimudelitest ilmneb, et hiljemalt 5 aasta pärast oleks vaja ravikindlustuse tulubaasi laiendada eelkõige rahvastiku vananemisest tingituna. Elanikkonna vananemisel väheneb tööealise sotsiaalmaksu tasuva elanikkonna hulk ning suureneb pensioniealiste arvukus, kelle eest praegu maksu ei maksta, kuid kelle tervishoiukulud on suuremad noorematest.

Ravikindlustushüvitiste, sh teenuste praeguse pakkumise eeldusel on ilmselt aastast 2020. ravikindlustuse eelarve struktuurses puudujäägis. On poliitilise otsustuse küsimus, kas ja kui palju tulevikus investeerida inimeste tervisesse. Haigekassa osaleb ravikindlustuse jätkusuutlikkuse analüüsi koostamisel, vastavad ettepanekud on tervise- ja tööminister omalt poolt valitsusele esitanud, mis muuhulgas sisaldavad ka lisarahastuse leidmise küsimusi ning ravikindlustuse paketi võimalikku ulatust (nt ajutise töövõimetuse hüvitiste väljaviimist haigekassa eelarvest). Arutelud jätkuvad.

Haigekassa tagab oma kohustuste täitmise ravikindlustusraha otstarbekal majandamisel Eesti ravikindlustatute hüvanguks lähtudes õigusaktidest ning neil põhinevatest nõukogu otsustest. Kui haigekassa tulubaas jääb ka järgnevatel aastatel samaks, siis on sellel mõju tellitavate raviteenuste mahtudele. Loomulikult on samal ajal oluline panustada tervishoiusüsteemi efektiivsuse arengusse. Vaid ühe näitena võib tuua perearstiabi pakutavate teenuste selgesihilise arendamise.

Mis puudutab sel aastal ravimihüvitiste eelarvet mõjutanud c-hepatiidi ravimit, siis eelkõige tuleb rõõmustada uue tõhusa ravivõimaluse lisandumise üle, mis võimaldab terveneda ka neil patsientidel, kel see lootus senini puudus. Tulevikus on tänu sellele pidurdatud nakkuse levik ja välditud palju maksapuudulikkuse juhte, mis oleks koormuseks mitte ainult neile patsientidele, aga ka haigekassale. Seega võib öelda, et lühiajaline hüppeline suurem väljaminek säästab pikas perspektiivis ka ravikindlustusraha.

Lisaks on oluline mõista, et c-hepatiidi ravim ei ole haigekassa jaoks kallimaks läinud. Vastupidi, võrreldes esialgse hinnapakumisega on hetkel kehtiv hinnakokkulepe oluliselt soodsam. Lihtsalt patsiendid on oodatust kiiremini ära ravitud ja haigekassa on sellega seonduva kulu pidanud kandma varem kui prognoositud - ravi on kallis, samas lühiajaline. Patsientide ravile tulek ei jaotunud mitmete aastate peale, vaid arstid pakkusid ravi kohe, kui võimalus avanes.